

Kun superpesis tuli Joensuuhun

Syksyllä -99 JoMan A-pojat pistettiin vielä ratkaisupeleissä matalaksi, mutta kasassa oli ikäluokkaan nähden todellinen oravalauma, eli pelaajista leijonanosaa oli nuorinta A-ikäluokkaa tai vielä nuorempia.

Kun lumet tippuivat hiljalleen maahan, oli aika hahmotelle tulevaa.

Edelliskauden joukkueesta kasvoivat ulos Mikot Härkönen ja Tiainen, joista jälkimmäinen istui edustusjoukkueen pelien lisäksi menneenä kesänä A:nkin bussissa toisena pelinjohtajana.

Lähtijäpuolelle laskettiin myös Ville V. Varonen, joka lähti vahvistamaan Kiteen A-poikia.

Samassa junassa toiseen suuntaan tuli edelliskauden SM-mitalisti, moninkertainen Itä-Länsi-edustaja, himovenyttelijä Petri Pennanen.

Toisena "vahvistuksena" kirjautui joukkueeseen toinen yli-ikäinen, edel-

lisvuoden Suur-Savon vuoden miespesäpalloilija, Rantasalmen lahja huippupesäpalloilulle, Aki Tervo. Kapellimestariksi ulkopeliin asettui edelliskesänä niin Sotkamon kuin Joensuunkin hornankattilat villinnyt Jaska "Jaakko" Hirvonen.

Paketti pistettiin kasasaan ja lähdettiin aluksi halliin katselemaan miten sujuu. Hyvin. Lohkojaot tulivat ilmi kevättälvella ja muut joukkueet sarjassa olivat Kankaanpää, Kempele, Oulu, Puijo ja Veteli. Kun sarja alkoi, Tervokin alkoi tuntea pelaajia nimeltä ja JoMa oli valmis haastamaan.

Mistään lentävästä lähdestä on turha puhua, mutta pysyttelimme marttivainiomaisesti iskuetäisyydellä koko alkukesän. Juhanuksen molemmiin puolin kaatui sitten joukkue kuin joukkue. Pistettä laskettiin etukäteen ja

lopulta viimeisen runkosarjan pelin Kankaanpäästä vastaan koittaessa joku älysi kopissa pistää mahat sekaisin: "Jätkät hei, meille riittää yksi pinna nousuun"-kommentilla. Arvata saattaa, että mainittu piste jäi siinä pelissä ottamatta.

Kun pelistä oltiin toisvuttu, alettiin katselemaan mihin päin Suomea karsintakutsu käy. Vastustaja löytyi sievästä matkan päästä, Kiteeltä. KiPa saapui Mehtimäelle ensimmäiseen otteluun ja pelistä tuli todellinen hegemoniavääntö. Lopulta pilli vislasi kolme pitkää ja me saimme etulyöntiaseman toiseen osaotteluun.

Rantakentällä 1.jakso oli hermostunut ja melko tasaista peliä, jakso meille 4-1. Kopissa viriteltiin talvisodan henki eikä pelinjohtaja Kilpeläisen tarvinnut käärmesoppaa keitellä.

Toisella jaksolla Kiteen susi pahoinpideltiin lopullisesti.

Jakso päättyi JoMalle 15-2, valtikka vaihtui ja juhla oli valmis alkamaan.

2001 Joensuussa nähdään superpesisistä ensimmäistä kertaa. JoMalla on näillä näkymin, ikävä kyllä, maakunnan ainoa nuorten superin joukkue. Kapteenin nauha hihassa kumarran syvään koko joukkueelle, jossa kaudella 2000 pelasivat:

Jaakko Hirvonen (lukkari), Joonas Hänninen, Antti Kokkonen (etukenttä), Antti Raekorpi, Ville Jehkonen, Aki Tervo, Mika Kontkanen, Jani Tanskanen, Niko Nevalainen (polttolinja), Mikko Pirhonen, Petri Pennanen (takakenttä), Antti Holopainen, Antti "U" Remes (pihvi- ketju, lyöjäjokerit), Samu Parkkinen (etenijäjokeri/lukkari), Erno Vähärautio

(etenijäjokeri/etukenttä).

Poissa vuonna 2001 ovat varmuudella vain Aki ja Jani, joista tuli miehiä. Onnea.

Muuten lauma pysyy kasassa kolmannenkin vuoden ja nyt suurin osa on vanhinta ikäluokkaa. Opiskelu, armeija jne. tuovat tietysti oman värinänsä toimintaan.

Vaikka tämä tuli yllättäen, haluaisin kiittää Ari Monosta, joka oli al-lekirjoittaneen ensimmäistä pelinjohtajaa kultaisella 80-luvulla ja oli nyt merkittävänä taustatekijänä, Mia Koivulaa, joka on pistänyt tämänkin juniorijoukkueen asiat järjestykseen, Mika Kilpeläistä, Vuokatin vaarojen viuhkavelhoa, Mikko Tiaista, Suomen vahvinta juomapullojen kantajaa, sekä joukkueesta erityisesti Outokummun/Viinijärven osastoa, joka on osoittanut

merkittävää urheilohenkeä ja voimain hallitsemista kulkemalla pimeällä ja pakkasella treenaamaan Vapaa-aikatalon pimeään ja pakkaseen.

Nyt on aika laittaa työhaalarit päälle ja näyttää mihin meistä ja koko Joensuun pesäpalloilusta on. Tällä joukkueella voi voittaa ja hävitä jokaisen ottelun. Se mielessä lähdetään kahmimaan palloja hanksaan ja hakkaamaan palloa soikeaksi pressuun.

Onnea vielä kaikille voittajille!

Terveisin joukkueen kapteeni
Mikko Pirhonen